

3) Zarzut trzeci, oparty na braku uzasadnienia lub naruszeniu prawa lub oczywistym błędzie w ocenie, jako że Komisja uznała, iż wyeliminowanie ścisłego stosunku konkurencyjnego między Aegean i Olympic doprowadzi do znaczącego utrudnienia dla skutecznej konkurencji, zważywszy, że:

— Komisja nie określa w decyzji, na czym konkretnie polega szkoda dla konkurencji;

— Komisja nie przedstawia spójnego i przekonującego materiału dowodowego, by wykazać, że pasażerowie jednej ze skarżących nie wybraliby promów w razie 5–10 % podwyżki ceny biletów, podczas gdy owa kwestia jest istotna.

4) Zarzut czwarty, oparty na oczywistym błędzie w ocenie lub naruszeniu prawa, ponieważ Komisja uznała, że istnieją bariery wejścia na rynek, które czynią nieprawdopodobnym wejście na rynek po przeprowadzeniu koncentracji, zważywszy, że:

— Komisja zastosowała niewłaściwe kryterium prawne, wymagając przedstawienia ostatecznych i popartych dowodami planów wejścia na rynek przed przeprowadzeniem koncentracji, co stanowi warunek niemożliwy do spełnienia;

— ocena okoliczności faktycznych dokonana przez Komisję jest wadliwa i oparta na nadzwyczaj selektywnym materiale dowodowym, a Komisja nie przeprowadziła w żadnym razie dochodzenia z należytą starannością.

5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych lub oczywistym błędzie w ocenie przy analizie sytuacji hipotetycznych, zważywszy, że:

— jeśli chodzi o analizę sytuacji hipotetycznych w wypadku Aegean, wnioski Komisji bazują całkowicie na naruszeniu prawa skarżących do obrony. Pomimo wyczerpujących wyjaśnień udzielonych przez skarżące Komisja nie omówiła w toku postępowania administracyjnego sytuacji hipotetycznych w wypadku Aegean i uzasadniła swoje stanowisko po raz pierwszy w decyzji. Ponadto ocena dokonana przez Komisję jest błędna, ponieważ opiera się jedynie na analizie ex post;

— co się tyczy analizy sytuacji hipotetycznych w wypadku Olympic, Komisja ogranicza się do skrytykowania modelu przedstawionego przez Marfin i nie przeprowadza stosownej oceny ex ante głównie dlatego, że nie wykracza poza sezon IATA „lato 2011”. Poza tym jej wnioski są jedynie twierdzeniami, które nie opierają się na żadnych danych.

6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia podstawowych praw skarżących, zważywszy, że:

— Postępowanie administracyjne przed Komisją nie spełniło przesłanek słuszności, których odzwierciedleniem jest prawo do rzetelnego postępowania przewidziane w

art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności oraz zasada dobrej administracji ustanowiona w art. 41 Karty praw podstawowych. Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek przeprowadzenia dochodzenia z należytą starannością, przez co przerzuciła faktycznie ciężar dowodu na skarżące.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-204/11)

(2011/C 160/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 15/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do uznanych metod badania na obecność morskich biotoksyn w żywych małżach oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Poprzez zaskarżone rozporządzenie Komisja postanowiła wprowadzić wymóg metody chromatografii cieczowej ze spektrometrią mas (LC-MS/MS) jako metodę referencyjną do wykrywania morskich toksyn lipofilowych zastępującą próbę biologiczną na myszach.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 168 TFUE i zasady proporcjonalności, która powinna regulować wydawanie decyzji przez instytucje Unii.

— W tym względzie skarżąca twierdzi, że nowa metoda referencyjna ustanowiona w celu wykrywania toksyn lipofilowych nie jest bardziej korzystna dla ochrony zdrowia publicznego niż próba biologiczna na myszach.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że przyjmując zaskarżoną decyzję o zastąpieniu próby biologicznej na myszach przez LC-MS/MS jako metodę referencyjną do wykrywania toksyn lipofilowych Komisja nie dokonała oceny istotnych elementów i okoliczności sytuacji, którą zamierzała uregulować nie uwzględniając wpływu gospodarczego, jaki wywrze owa zmiana na omawiany sektor produkcji.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.

- Zdaniem skarżącego państwa producenci żywych małży mogli się spodziewać, że Komisja nie postanowi zastąpić próby biologicznej na myszach jako metody referencyjnej do wykrywania toksyn lipofilowych do czasu spełnienia przesłanek ustanowionych w ust. 4 lit. B rozdział III załącznika III rozporządzenia nr 2074/2005 w jego oryginalnym brzmieniu.